Συνώνυμο: *Pseudophoxinus beoticus* (Stephanidis, 1939)

Κατηγορία κινδύνου στην Ελλάδα: Κινδυνεύον ΕΝ [B1ab(i,ii,iii,iv,v)]

Κατηγορία κινδύνου διεθνής: Κινδυνεύον ΕΝ

Summary: Species endemic to the freshwaters of Voiotia, a remnant of the very old fish fauna of the shallow Lake Kopaida, which has been dried up. It appears mainly in slow running waters in streams and channels, but also in lakes, where it is rather rare. It is considered as Endangered because of the dramatic degradation of many of its habitats, as in the small Asopos river and its tributary Erkynas, in both of which it is probably extinct. Additionally, it has a very restricted area of distribu-

tion and recently it was observed in fewer habitats than before, due to water abstraction and intense pollution by sewage and agricultural effluents. For its better protection it is suggested that a permanent surveillance system is established for this and other endemic species of the area. It is also suggested that uncontrolled water abstraction is minimised and pollution is reduced. Finally, it is suggested that a large public awareness campaign for the public of the area is launched, mainly for schools and environmental agencies, and that the species is demonstrated in aquariums.

Εξάπλωση, πληθυσμιακά στοιχεία και τάσεις: Η πασκόβιζα απαντά μόνο στη λίμνη Υλίκη και στον Βοιωτικό Κηφισό, όπου είναι ενδημικό. Είναι υπόλειμμα της ιχθυοπανίδας της αποξηραμένης λίμνης Κωπαΐδας. Παλαιότερα απαντούσε και στον Ασωπό, από τον οποίο εξαφανίστηκε (τουλάχιστον από τον κάτω ρου) εξαιτίας της ιδιαίτερα βαριάς ρύπανσης. Στα ρέοντα ύδατα της Βοιωτίας (Κηφισός) παρατηρείται μείωση του πληθυσμού, ενώ στην Υλίκη είναι σπάνιο, επειδή η λίμνη δεν αποτελεί ευνοϊκό περιβάλλον για το είδος. Γενικά, ο πληθυσμός του είδους εμφανίζει μείωση.

Ποσοστό του πληθυσμού του είδους που βρίσκεται στην Ελλάδα: 100%

Οικολογία: Το είδος εμφανίζει ρεόφιλο χαρακτήρα. Ωστόσο, απαντά και σε λιμναία ύδατα. Είναι παμφάγο και τρέφεται με φυτική ή ζωική τροφή (ασπόνδυλα), που βρίσκει στο περιβάλλον του. Η βιολογία του είναι άγνωστη.

Απειλές: Η βασικότερη απειλή που αντιμετωπίζει το είδος προέρχεται από τη μείωση της ποσότητας και την υποβάθμιση της ποιότητας, καθώς και από τη ρύπανση των υδάτων στο σύστημα του Βοιωτικού Κηφισού και δευτερευόντως στη λίμνη Υλίκη. Ο πληθυσμός του Ασωπού έχει μάλλον εκλείψει.

Μέτρα διατήρησης που υπάρχουν: Δεν υπάρχουν μέτρα διατήρησης για το είδος. Ωστόσο, η περιοχή εξάπλωσής του έχει ενταχθεί στο Δίκτυο Natura 2000 ως Τόπος Κοινοτικής Σημασίας (Λίμνες Υλίκη και Παραλίμνη-Σύστημα Βοιωτικού Κηφισού, GR1130010).

Μέτρα διατήρησης που απαιτούνται: Η προστασία της πασκόβιζας πρέπει να είναι δραστική και άμεση, με την καθιέρωση συστήματος μόνιμης παρακολούθησης, τον έλεγχο και τον μηδενισμό των πηγών αστικής και γεωργικής ρύπανσης, καθώς και με την εγρήγορση της κοινής γνώμης της περιοχής, ιδιαίτερα των οργανώσεων και των σχολείων. Επίσης, συνιστάται να αναλάβουν πρωτοβουλίες οι δήμοι της περιοχής για να διατηρήσουν αυτό και άλλα είδη της περιοχής σε ενυδρεία.